

A Dieva vēstījums (Atklāsmes 3:14-22):

❖ Novērtējums (14-17.p.)

- Septiņām draudzēm adresētā vēstule atspoguļo pasaules draudžu stāvokli no apustuļu laika līdz mūsdienām (Atkl. 2-3). Vēstulē mūsdienu draudzei (Lāodiķejai) Jēzus Sevi dēvē par „Āmen [Patiesību], uzticamu un patiesu Liecinieku” (Atkl. 3:14).
- Paskatoties uz sevi, redzam savu patiesību: „Es esmu bagāts un man ir pārpilnība, un man nevajag nenieka” (Atkl. 3:17a).
- Bet Jēzus patiesībā redz, mūsu realitāti: „Tu esi nelaimīgs, nožēlojams, nabags, akls un kails” (Atkl. 3:17b).
- Tagad ir pienācis laiks novērtēt sevi. Vai apzinos, kas man patiesi pieder un kas man vēl ir nepieciešams? Cik daudz esmu izaudzis savās attiecībās ar Jēzu? Vai es mainos uz labo pusi?

❖ Risinājums (18.p.)

- Tā kā apmierinātība ar savu situāciju rada apātiju (vēsumu), Jēzus mums iesaka trīs lietas:
 - (1) Pirk attīrītu zeltu. Neapmierināsimies ar nepilnīgu patiesību vai virspusēju Bībeles pētīšanu. Mums jāatmet cilvēku izdomātās doktrīnas (zelts) un jāpadziļina Bībeles pētīšana, lai izskaustu visas nepilnības (izdedži) mūsu zināšanās par to.
 - (2) Pirkt baltas drēbes. Vienīgais veids - pieņemt Jēzus taisnību kā vienīgo, lai iegūtu pestīšanu. Ja vēlos Dieva priekšā stāties ar saviem labajiem taisnības darbiem, nozīmē Viņa priekšā nostāties kailam.
 - (3) Pirk acu zāles. Ir jāsaņem Svētais Gars. Tikai Viņš var dot garīgo izpratni un pārliecināt par mūsu patieso stāvokli (Jāņa 16:8).

❖ Rezultāts (19-20.p.)

- Ir problēma. Es jūtos garīgi labi, bet Jēzus vēlas mani uzlabot. Tomēr, ja es neapzināšos savu nepieciešamību mainīties, es nekad nemainīšos. Es nekad nevēlēšos iegādāties to, ko jau uzskatu par savu.
- Lai to atrisinātu, Jēzum ir savas metodes: „Es pārmācu un sodu visus, kurus mīlu”, un piebilst: „Nožēlojiet!” (Atkl. 3:19).
- Jēzus pārmetumi un sodi ne vienmēr var būt negatīvi. Viņš vairāk mīl dialogu. Viņš vēlas mierīgi sēdēt kopā ar mums, lai sarunātos... „Lūk, Es stāvu pie durvīm un klausīšos; ja kāds dzird manu balsi un durvis atver, Es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar Mani” (Atkl. 3:20).
- Jēzus klauvē pie manas sirds durvīm un pacietīgi gaida. Viņš netraucē manu dzīvi, lai piespiestu mani veidot attiecības ar Viņu. Lēmums atvērt durvis ir jāidara man pašam.

❖ Atalgojums (21-22.p.)

- Jēzus zina, ka ceļš nav viegls. Viņš zina par mūsu centieniem iegādāties zeltu, drēbes un acu zāles. Viņš zina par mūsu cīņām, lai atņemtu vienaldzību, atvērtu durvis un veidotu attiecības ar Viņu. Tāpēc Viņš mums saka: Tu vari uzvarēt, kā Es Esmu uzvarējis (Atkl. 3:21)!
- Viņš arī zina, ka mēs nekad neizdarīsim pirmo soli. Dievs vienmēr ir uzņēmies iniciatīvu pirmais.
 - (1) Viņš nolēma mūs radīt (1. Mozus 2:7)
 - (2) Viņš mūs meklē, kad esam grēkojuši (1. Moz. 3:8-9)
 - (3) Viņš atdeva Sevi, lai mūs glābtu (Jņ. 3:16)
 - (4) Viņš mums vēlas piešķirt balvu: atrasties kopā ar Viņu mūžīgi, būt Viņa sabiedrībā Atkl. 3:21
- Šīs dievišķās rīcības (ko mēs neesam pelnījuši) atslēga ir mīlestība: „Es tevi Esmu mīlējis ar mūžīgu mīlestību” (Jer. 31:3). Viņš vēlas būt saistīts ar mums. Vai es vēlos būt saistīts ar Viņu? Vai es atvērsu savu sirdi un mīlēšu Viņu tā, kā Viņš mīl mani?

B Novērtē sevi (Jāņa 15:1-11):

❖ Atvase un vīnogulājs

- Neilgi pirms Savas nāves Jēzus paziņoja, ka Viņš ir „vīnogulājs” un viņa mācekļi ir „vīnogulāju zari” (zari vai vīnogulāju atvases). Ko viņš ar to domāja?
- Zars var kādu laiku dzīvot, neesot savienots ar vīnogulāju, bet galu galā tas izžūs. Lai mēs nezaudētu mūžīgo dzīvību, Jēzus mums lūdz: „Palieci Manī!” (Jņ. 15:4). 11 pantos, Jēzus stāsta līdzību par vīnogulāju un zariem, viņš 10 reizes lieto darbības vārdu „palikt”. Tas noteikti ir kaut kas ļoti svarīgs.
- Palikt Jēzū ir pretlīdzeklis pret Lāodiķejas vienaldzību. Turklāt tas ir prieka Avots (Jņ. 5:11). Bet kā mēs varam palikt Jēzū?
- Darot to, kas Viņam patīk, proti, ievērot Viņa baušļus (Jņ. 15:10). Tā ir mīlestības atbilde uz mīlestību, ko Dievs mums ir parādījis (1.Jņ. 4:19).

❖ Sula

- Ziemā kaut zari ir savienoti ar vīnogulāju, tie nedod augļus. Kāpēc? Tāpēc, ka tie nesaņem sulu.
- Tikai pavasarī tās saņem vīnogulāju sulu, un tad parādās vīnogulāju zari (pámpanos). Grieķu vārds, ko izmanto Jānis, var attiekties arī uz zariem, kas ir nogriezti un atkārtoti uzpotēti uz vīnogulāja.
- Neatkarīgi no tā, vai mēs esam maīgi vīnogulāju dzinumi vai nolauzti zari, viens ir skaidrs: mums ir nepieciešama vīnogulāju sula. Ar ko varam salīdzināt šo sulu?
- Tajā pašā runā (Jāņa 14-17) Jēzus mums sniedz skaidrojumu: Svētais Gars ir tas, kas darbojas mūsos, lai mūs atdzīvinātu, ja to vēlamies.
 - (1) Viņš ir mūsu Mierinātājs (Jņ. 14:16-17)
 - (2) Viņš mums atklāj Jēzu (Jņ. 15:26)
 - (3) Viņš mūs pārliecina par grēku (Jņ. 16:8)
 - (4) Viņš vada visā patiesībā (Jņ.16:13)